

диджиталізація та змішане навчання; активні методи навчання; навчання в форматі ігор (гейміфікація).

За думкою експертів саме навчання в форматі ігор (гейміфікація) є головною тенденцією, яка буде спостерігатися протягом десятиріччя.

Література

1. Лобаева Т.А. Мировые тенденции и закономерности инноваций в образовании // Научный форум: инновационная наука: збірник тез повідомлень. Москва, 2020 с.1-4.
2. Авласова О.М. Сучасні тенденції розвитку системи освіти : збірник тез повідомлень. Чебоксари, 2019 с. 25.
3. Школа майбутнього: п'ять трендів, які здійснять революцію у вищій освіті: вебсайт. URL: <https://www.forbes.ru/karera-i-svoy-biznes/404527-shkola-budushchego-pyat-trendov-kotorye-sovershat-revolyuciyu-v-vysshem> (дата звернення: 18.03.2021).
4. Новая реальность. Тенденции современного образования: вебсайт. URL: <https://center-kaizen.ru/blog/obuchenie/novaya-realnost-tendentsii-sovremenного-obrazovaniya/> (дата звернення: 02.04.2021).
5. Освіта 4.0: як нові тренди EdTech створюють школу майбутнього: вебсайт. URL: <https://hightech.fm/2020/04/08/education-4-0> (дата звернення: 02.04.2021).

Косьмин Д.С.

Науковий керівник: старший викладач кафедри філософії і ППП

Ткаченко І.В.

ФАКТОРИ УСПІШНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність обраної мною теми обумовлена тим, що при вступі до ЗВО студентом не враховується комплекс психологічних феноменів, який визначає успішність навчання, формування стійкої професійної спрямованості

особистості. Необхідний індивідуальний підхід, а також максимальне використання всього арсеналу профорієнтаційних можливостей навчально-педагогічного процесу, створення і впровадження педагогічних технологій, орієнтованих не тільки на підвищення рівня знань студентів, а й на розвиток професійного самовизначення, тобто діяльнісно-сислового єдності у майбутніх фахівців.

У психології проблема самореалізації виявляє себе при зверненні до феноменологічного плану розгляду особистості, до її ціннісно-сислової сфері. Тут, перш за все, необхідно відзначити роботи К.А. Абульхановой-Славської, Л.І. Анциферова, Б.С. Братуся, В. Брушлинского, Ф.Е. Василюка, Д.А. Леонтьєва, В.В. Знакова, В.П. Зінченко, В.І. Слободчикова. Згідно з феноменологічним підходом, кожна людина має унікальну здатність по-своєму сприймати та інтерпретувати світ [3].

Самореалізація – прагнення особистості до якомога більш повного виявлення і розвитку своїх можливостей із метою максимально якісного виконання професійних обов'язків і значущою для суб'єкта діяльності.

Структура розвиваючого освітнього середовища ЗВО носить неоднорідний характер і складається із предметно-матеріального, дидактичного, дослідницького, виховного, інформаційного та соціально-комунікативного компонентів, прямо або побічно впливають на особистість студента.

Психологічний супровід використання освітнього середовища для розвитку особистості та самореалізації студентів є комплексом заходів по психологічному вивченню, консультуванню та корекції суб'єктів освітнього процесу, що сприяють підвищенню ефективності навчальної діяльності та професійної спрямованості [1].

У процесі дослідження були встановлені наступні чинники успішної самореалізації студентів, такі як: профорієнтація, оптимізація соціально-психологічної та дидактичної адаптації, активація творчої діяльності,

сформованість особистісної позиції, інтерактивні форми навчання, психологічна діагностика особистості студента.

1) Профорієнтація – це система науково обґрунтованих заходів, спрямованих на підготовку молоді до вибору професії, на надання допомоги молоді у професійному самовизначенні і працевлаштуванні.

2) Оптимізація соціально-психологічної та дидактичної адаптації. Кожен студент, тільки вступивши до ЗВО, стикається із низкою проблем щодо нової обстановки під час присвоєння нової соціальної ролі і адаптації до нових умов діяльності. Тому ЗВО бере на себе чималу відповідальність при такому складному, і дуже важливому процесі. Адже суспільству потрібні свої таланти люди, які не тільки добре виконують свою роботу, а й роблять внесок у загальний розвиток і добробут.

3) Активація творчої діяльності. На мою думку, особлива роль належить тут творчій діяльності, яка організовується у процесі навчальної та позанавчальної діяльності, та виступає у якості основи для досягнення необхідного рівня активності у пізнавальній діяльності, а також створення міжособистісних відносин, що дозволяють зняти проблеми соціального статусу студентів у групі [4].

4) Сформованість особистісної позиції. Активна позиція особистості, прояв активних форм поведінки відрізняється розвиненою комунікабельністю емоційної безпосередністю, вмінням презентації своїх досягнень. Як показує практика студент з вираженою активною позицією, прагненням діяти легко справляється з завданнями, пов'язаними із підготовкою виступу: повідомлення, доповідь, реферат. Активність допомагає студенту і є рушійною силою його особистісного розвитку та самореалізації.

5) Інтерактивні форми навчання. Потрібні семінарські заняття, в яких використовуються: елементи ділових, рольових ігор; визначення критеріїв успішного виступу для індивідуальних виступів студентів. У число таких критеріїв входять наступні: володіння текстом, продумування елементів зацікавленості слухачів, дотримання мовної культури.

б) Психологічна діагностика особистості студента. Так на практичних заняттях із виявлення особливостей особистості студента шляхом тестування, діагностичних методик, з'являється можливість самостійно визначити особливості психічних процесів, рівнів здібностей, мотивації, поведінкових особливостей. Особлива увага приділяється індивідуальним здібностям студентів. Адже саме шляхом виявлення і використання розвиненого виду здібностей, студент може проявити себе в певному виді діяльності [2].

Таким чином, ініціативність особистості впливає на перебудову системних і функціональних зв'язків освітнього процесу. Рушійним підставою його нового рівня є творча активність, що виявляється як індивідуальність, автономність, самостійність, ініціативність особистості – необхідна передумова будь-якої творчої активності, у тому числі і у науковому пошуку. Виявлення ініціативності на всіх стадіях освітнього процесу – це створення його нової форми, а тим самим оптимізація в певному напрямку.

Література

1. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: Підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с.
2. Егоров В.В., Скибицкий Э.Г., Храпченков В.Г. Педагогика высшей школы: Учебное пособие. – Новосибирск: САФБД, 2008. – 260 с.
3. Муравьева Г.Е. Вопросы теории проектирования образовательных процессов / Г.Е. Муравьева // Пед. образование и наука. – 2002. – № 4. – С.14-21.
4. Хрестоматія з педагогіки вищої школи: Навчальний посібник / Укладачі: В.І. Лозова, А.В. Троцько, О.М. Іонова, С.Т. Золотухіна. За заг. ред. В.І. Лозової – Х.: Віровець А.П. «Апостроф», 2011. – 408 с.

Котова Ю.М.

Науковий керівник: доцент кафедри філософії і ППП

Чепурна В.О.